

Číslo jednací
UTB/25/019337

Spisová značka
S-UTB/25/008116/3

Počet stran
9

Počet příloh
1

Vyřizuje

Telefon

E-mail
kvestor@utb.cz

Datum
07.04.2025

**Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) s přihlédnutím k § 8c zákona
Rozhodnutí kvestorky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 zákona**

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně (dále jen „UTB“ nebo „povinný subjekt“) v souvislosti s žádostí žadatele, [redacted] (dále jen „žadatel“), o informace podle zákona

rozhodla

o odmítnutí části žádosti podle § 15 odst. 1 zákona, tzn. neposkytnout informace o výši mzdy a výši odměn některým členům kolegia rektora UTB vyplacným za období od 1. 11. 2023 do 31. 1. 2024, a to prorektorů, kancléře, ředitelů vědeckovýzkumných center, předsedy Akademického senátu UTB, předsedy studentské komory Akademického senátu UTB, vedoucí personálního oddělení a pověřence pro ochranu osobních údajů (dále také jako „dotčené osoby“). U zbylých osob (rektor, kvestor, děkani fakult, ředitelé součástí) jsou informace poskytnuty a tvoří přílohu tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 14. 2. 2025 byla UTB jako povinnému subjektu dle zákona doručena žádost o poskytnutí informací v souladu se zákonem, ve které žadatel uvedlo následující:

„Žádám o informace o výši mzdy a také výši odměn, které byly vyplaceny ze strany Vaší instituce členům kolegia rektora či rektory, a to včetně těch, kteří v průběhu doby svou činnost v kolegiu rektora či rektorky ukončili. Tuto informaci požaduji za období od 1. 11. 2023 do konce ledna 2024 včetně po jednotlivých měsících a ve struktuře, kde budou odděleně uvedeny vyplacené mzdy a vyplacené odměny. U členů kolegia rektora či rektorky, kteří mají úvazek i mimo rektorát například na fakultě nebo jiný úvazek vztahující se k Vaší instituci, uveďte v osobitém sloupci také příjem z této součásti v každém daném měsíci.

Připomínám, že trvám na zpřístupnění informací po jednotlivých jménech a upozorňuji na splnění znaků řídicího orgánu a tedy se zveřejnění jejich příjmu řídí § 8c bod 1. písmeno a) bod 1 zákona o přístupu k informacím.

Ve smyslu § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., žádám o potvrzení předpokládané výše úhrady nákladů, budou-li účtovány.

*O informace Vás žádám jako soukromá osoba – [redacted]
[redacted] Informace žádám poskytnout v elektronické formě a zaslat na výše uvedenou e-mailovou adresu [redacted] V případě, že by nebylo možné informace v elektronické*

formě zaslat, Vás prosím o jejich poskytnutí na adresu: [REDAKCE]
[REDAKCE]

Vzhledem k tomu, že z podané žádosti vyplýval rozpor v tom, zda žadatel požaduje informace o vyplacených mzdách a odměnách, čímž se však rozumí tzv. čistá mzda/odměna po odečtení daní a odvodů na sociální a zdravotní pojištění, navíc je ve vyplacených částkách zohledněna náhrada mzdy či nemocenské dávky, každá zaměstnanec pak může uplatňovat různé slevy na dani, což ovlivňuje výši vyplacené mzdy. Proto byl žadatel ze strany povinného subjektu dne 19. 3. 2025 vyzván, aby svou žádost upřesnil. Žadatel odpověděl dne 20. 3. 2025 tak, že požaduje výši hrubé mzdy a výši odměn.

Podle čl. 36 odst. 4 písm. b) Statutu UTB je Kolegium rektora UTB poradním sborem, počty jejích členů a složení poradních sborů stanoví rektor vnitřní normou UTB. Podle čl. 2 odst. 2 směrnice rektora č. SR/27/2023 je složení Kolegia rektora UTB následující:

- a) Rektor
- b) Prorektorů
- c) Kvestor
- d) Kancléř
- e) Děkanů fakult
- f) Ředitelů součástí a VaVpi center,
- g) Předseda Akademického senátu UTB
- h) Předseda studentské komory Akademického senátu UTB,
- i) Vedoucí personálního oddělení UTB
- j) Pověřenec pro ochranu osobních údajů.

UTB jakožto povinný subjekt poskytla informace o výši mzdy a také o výši odměn, které byly poskytnuty v období od 1. 11. 2023 do 31. 1. 2024 a které se týkaly rektora, kvestora, děkanů fakult a ředitelů součástí s odkazem na § 8c odst. 1 písm. a) zákona. Podle tohoto ustanovení povinný subjekt poskytne informace o výši příjmu osoby, které poskytl nebo poskytuje veřejné prostředky mající povahu příjmu ze závislé činnosti nebo funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů jako veřejnému funkcionáři, na kterého se vztahovaly nebo vztahují povinnosti podle zákona o střetu zájmů.

Podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (dále jen „zákon o střetu zájmů“) je veřejným funkcionářem také člen statutárního orgánu, člen řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu právnické osoby zřízené zákonem ... s výjimkou správních rad veřejných vysokých škol. UTB byla zřízena zákonem č. 404/2000 Sb., o zřízení Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., zákon o vysokých školách (dále jen „ZovŠ“) je v čele veřejné vysoké školy rektor; jedná a rozhoduje ve věcech školy, pokud zákon nestanoví jinak. V případech, kdy zvláštní předpis předpokládá působnost statutárního orgánu, plní ji rektor. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že rektor je veřejným funkcionářem ve smyslu zákona o střetu zájmů, proto byly požadované informace v jeho případě poskytnuty.

Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona o střetu zájmů je veřejným funkcionářem také vedoucí zaměstnanec 2. až 4. stupně řízení podle zvláštního právního předpisu právnické osoby zřízené zákonem. Podle § 124 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., Zákoník práce (dále jen „zákoník práce“) je:

- zaměstnanec ve 2. stupni řízení vedoucí zaměstnanec, který řídí vedoucí zaměstnance na 1. stupni řízení nebo vedoucí zaměstnanec – statutární orgán, který řídí práci podřízených zaměstnanců,
- zaměstnanec ve 3. stupni řízení je vedoucí zaměstnanec, který řídí vedoucí zaměstnance na 2. stupni řízení, vedoucí zaměstnanec – statutární orgán, který řídí zaměstnance na 1. stupni řízení, nebo vedoucí zaměstnanec – vedoucí organizační složky, který řídí vedoucí zaměstnance na 1. stupni řízení,
- zaměstnanec ve 4. stupni řízení je vedoucí zaměstnanec – statutární orgán, který řídí vedoucí zaměstnance na 2. stupni řízení, vedoucí zaměstnanec – vedoucí organizační složky, který řídí vedoucí zaměstnance na 2. stupni řízení, náměstek člena vlády, vedoucí Kanceláře prezidenta republiky, vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, vedoucí

Kanceláře Senátu Parlamentu České republiky, vedoucí Kanceláře Veřejného ochránce práv, finanční arbitr a ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů.

V kontextu definici uvedených výše, tak podle § 124 odst. 3 zákoníku práce je veřejným funkcionářem v podmínkách UTB také kvestor UTB, děkan fakulty UTB a ředitel součásti UTB. S ohledem na tuto skutečnost byly tedy požadované informace poskytnuty i v případě těchto pracovních pozic.

Pokud jde o požadované informace týkající se zbývajících členů kolegia rektora – dotčených osob, dospěla UTB k závěru, že v tomto případě dochází ke střetu dvou ústavně zaručených práv, a sice ke střetu práva na informace podle čl. 17 Listina základních práva a svobod a práva na ochranu soukromí podle čl. 10 Listina základních práva a svobod. Povinný subjekt tedy dospěl k závěru, že je nezbytné provést u dotčených osob test proporcionality a posoudit, které ze dvou ústavně zaručených práv má mít v tomto případě přednost. Kromě toho bylo nezbytné obrátit se na dotčené osoby, umožnit jim uplatnit jejich práva a oprávněné zájmy a dát jim tak možnost se k žádosti požadující informace a údaje o nich samotných, vyjádřit.

Vyjádření dotčených osob

Povinný subjekt proto ve smyslu § 4 odst. 4 správního řádu umožnil dotčeným osobám uplatnit jejich práva a oprávněné zájmy. Za dotčené osoby považuje členy kolegia rektora, kteří nejsou veřejní funkcionáři ve smyslu zákona o střetu zájmů a o jejichž údajích má být rozhodováno a jejichž údaje mají být poskytnuty žadateli.

Povinný subjekt proto dne 20. 2. 2025 zaslal prostřednictvím e-mailu na pracovní adresy dotčených osob žádost o vyjádření k požadavku žadatele. V této žádosti povinný subjekt vyličil okolnosti žádosti a požadavky žadatele, tedy žádost o poskytnutí informací o výši mzdy a také výši odměn, které byly vyplaceny ze strany UTB členům kolegia rektora v období od 1.11.2023 do 31. 1. 2024.

Na tuto žádost reagoval prorektor pro tvůrčí činnost tak, že nesouhlasil, aby UTB požadované informace vztahující se k jeho osobě poskytla, a přitom se odkázal na čl. 10 odst. 2 Listiny základních prav a svobod a právo na ochranu soukromí. Prorektorka pro vnitřní a vnější vztahy rovněž odmítla, aby byly požadované informace vztahující se k její osobě poskytnuty s tím, že žádný zákon jí takovou povinnost neukládá a jako další důvod uvedla ochranu svého soukromí. Prorektorka pro rozvoj i prorektorka pro pedagogickou činnost také shodně odmítly poskytnout údaje vztahující se k jejich osobám s odkazem na ochranu svého soukromí. Také prorektor pro mezinárodní vztahy ve svém vyjádření uvedl, že pokud mu zákon neukládá povinnost požadované informace zveřejnit, tak s jejich zveřejněním s odůvodněním ochrany svého soukromí nesouhlasí. Ředitel Centra polymerních systémů Univerzitního institutu UTB uvedl, že vzhledem k tomu, že není veřejným funkcionářem, žádá o uplatnění svého práva na ochranu osobních údajů. Ředitel regionálního výzkumného centra CEBIA-Tech uvedl, že odmítá sdělovat podrobné údaje o své osobě, zejména pak o svých finančních záležitostech, které defakto ani nesděluje poskytovatelům finanční podpory při kontrolách čerpání veřejných dotací (můžou jen nahlédnout). Kancelářka UTB uvedla, že pozice, kterou na UTB zastává, není pozicí veřejného funkcionáře, a proto nedává souhlas ke zveřejnění svých mezd a odměn. Předseda Akademického senátu UTB uvedl, že požadované informace považuje za osobní údaj a zveřejnění těchto údajů by považoval za neoprávněný zásah do svého soukromí ve smyslu čl. 10 odst. 2 Listiny základních práva a svobod. Předseda studentské komory Akademického senátu UTB se k žádosti nevyjádřil. Pověřenec pro ochranu osobních údajů uvedl, že z povahy výkonu své pracovní pozice nerozhoduje o žádných krocích nebo záměrech veřejné vysoké školy. Jeho poradní role vyplývá ze samotného postavení pověřence podle čl. 38 a 39 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je členem kolegia rektora výhradně v roli poradní, nikoliv rozhodovací nebo výkonné. Kromě toho není pověřenec ani orgánem veřejné vysoké školy, není veřejným funkcionářem a není vedoucím zaměstnancem v žádném stupni řízení. Nenakládá s finančními prostředky veřejné vysoké školy v roli příkazce operace, nepodílí se na rozhodování při zadávání veřejných zakázek nebo na rozhodování při výkonu práv a povinností zadavatele při realizaci zadávané veřejné zakázky, nerozhoduje ve správním řízení. Proto by také považoval poskytnutí informace o výši mzdy pověřence za nepřijatelný zásah do základních práva a svobod osoby vykonávající pracovní pozici pověřence pro ochranu osobních údajů.

Vedoucí personálního oddělení původně souhlasila s poskytnutím svých osobních údajů, nicméně v mezidobí dospěla ke změně názoru a sdělila, že s poskytnutím požadovaných informací nesouhlasí.

Posouzení žádosti žadatele

UTB jakožto povinný subjekt posoudila výše specifikovanou žádost, shledala, že žádost obsahuje zákonem požadované náležitosti a s ohledem na tuto skutečnost rozhodla tak, jak je uvedeno níže.

Jménem povinného subjektu učinil rozhodnutí kvestor UTB, který je k poskytnutí informací podle zákona oprávněn podle čl. 3 odst. 1 písm. b) Rozhodnutí rektora UTB č. RR/7/2017.

Jak již povinný subjekt uvedl výše, pro rozhodnutí o tom, zda je možné žadateli poskytnout informace týkající se dotčených osob, je nejprve nutné zabývat se otázkou, zda převažuje veřejný zájem na zpřístupnění těchto informací nebo naopak zda převažuje zájem na ochranu osobnosti a osobních údajů, jinými slovy je třeba posoudit střet práva na informace s právem na ochranu osobních údajů, resp. s právem na ochranu soukromí. K tomuto účelu slouží tzv. test proporcionality. Jak uvádí i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/2016, je pochybením správního orgánu, pokud při rozhodování o žádosti žadatele neprovedl nezbytný test proporcionality. K provedení testu proporcionality a způsobu, jakým je nutné test proporcionality provést odkazuje také judikatura Evropského soudu pro lidská práva (ESLP), konkrétně pak rozsudek ve věci Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku, č. 18030/11, kde ESLP vymezil čtyři prahová kritéria k posouzení, zda a do jaké míry odmítnutí přístupu k informaci je zásahem do práva žadatele na svobodu projevu.

Prvním kritériem je účel vyžadované informace. Nezbytnou podmínkou je, aby účelem informace vyžadované od veřejného orgánu bylo umožnění výkonu svobody žadatele „přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky“ jiným. Informace by měla být vyžadována za účelem přispění k veřejné diskuzi.

Druhým kritériem je povaha vyžadované informace – veřejný zájem. ESLP má za to, že požadované informace musí splňovat test veřejného zájmu, mají-li být považované za potřebné pro zveřejnění podle Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Taková potřeba může existovat, když zveřejnění umožňuje transparentnost o způsobu zajišťování veřejných záležitostí a věcech významných pro společnost jako celek a tím umožňuje účast na veřejných záležitostech široké veřejnosti. Veřejný zájem se vztahuje k věcem, které ovlivňují veřejnost do takové míry, že se o ně může zajímat, které přitahují její pozornost, nebo které se jí týkají do značného stupně, zvláště pokud ovlivňují životní úroveň občanů nebo život společnosti. Informace se mohou týkat také důležité sociální otázky nebo zahrnují problém, o němž by veřejnost měla být informována.

Třetím kritériem je role žadatele. Specifická úloha žadatele o informace při jejím přijímání a rozšiřování spočívá v tom, že žadatel se zaměřuje na věci veřejného zájmu, kde vykonává roli tzv. veřejného „hlídacího psa“. Způsob, jakým „veřejní hlídací psi“ vykonávají své aktivity, může mít významný dopad na řádné fungování demokratické společnosti. Podle ESLP je rovněž důležité posoudit otázku, zda žadatel o informaci tak činí s cílem informovat veřejnost jako „veřejný hlídací pes“.

Čtvrtým kritériem je existující a dostupná informace. Skutečnost, že požadovaná informace existuje a je dostupná, je důležitým kritériem při posouzení, zda odmítnutí poskytnout informaci může být považováno za zásah do svobody přijímat a rozšiřovat myšlenky chráněné článkem 10 odst. 1 Úmluvy.

Výše nastavená kritéria testu proporcionality pak doplňuje rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 2 As 88/2019-29, který zmiňuje, že při posuzování veřejného zájmu na poskytnutí informace o příjemci veřejných prostředků musí povinný subjekt rozlišovat jím po žadateli o informace požadovanou míru osvědčení takového zájmu na základě postavení dotčené osoby. Je totiž klíčové, jaké postavení ve struktuře veřejné správy (a s tím související řídicí a organizační kompetence, odpovědnost a finanční ohodnocení) dotčená osoba má.

Na základě výše uvedených judikaturních závěrů ESLP, Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu provedl povinný subjekt test proporcionality:

1) Postavení žadatele jako „veřejného hlídacího psa“

Judikatura ESLP považuje za tzv. veřejné hlídací psy zejména novináře, resp. tisk obecně. Ústavní soud pak v nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/2016 doplňuje a rozvádí, že role veřejného hlídacího psa může být charakterizována jako sociální hlídací pes. Podle Ústavního soudu může být role veřejného hlídacího psa vykonávána nejen tiskem nebo nevládními organizacemi. Je tedy nesporné, že zástupci tisku a novináři plní roli dohledu nad využíváním veřejných prostředků a jedním z nástrojů je také institut zákona a žádosti o informace podle něj. Co však povinný subjekt považuje za sporné, je postavení samotného žadatele. Sám žadatel totiž ve své žádosti uvedl, že o informace žádá jako soukromá osoba. V zápatí své žádosti jsou však uvedeny kontaktní údaje na společnost vydávající tištěné periodikum MF Dnes a portál IDNES.cz. Podle názoru povinného subjektu tak lze důvodně předpokládat, že ačkoliv žadatel požádal o informace jako soukromá osoba, je možné že by získané informace mohl současně použít ke společenské kontrole v rámci výkonu své novinářské činnosti.

V kontextu toho, že odměny funkcionářů na vysokých školách jsou aktuálně jedním z důležitých společenských témat a ze své činnosti je povinnému subjektu známo, že obdobné žádosti směřovaly i na jiné vysoké školy, uzavírá, že žadatele lze považovat za tzv. veřejného hlídacího psa

2) Povaha vyžadované informace – veřejný zájem

Povinný subjekt se při svém rozhodování rovněž zabýval otázkou, zda-li povaha požadované informace ze strany žadatele splňuje kritérium veřejného zájmu tak, jak ji ve své rozhodovací praxi popisuje ESLP. Povinný subjekt je přesvědčen o tom, že na získání informací o veřejných prostředcích, které byly vyplaceny veřejným funkcionářům, tedy představitelům vysoké školy, existuje veřejný zájem. Pokud však jde o osoby, které jsou členy kolegia rektora, ale nemají zásadní rozhodovací pravomoc v rámci veřejně vysoké školy, nerozhodují ve správním řízení a nejsou veřejnými funkcionáři ve smyslu zákona o střetu zájmů, pak informace o mzdách a odměnách dotčených osob podle názoru povinného subjektu není prostředkem k tomu, aby bylo docíleno transparentnosti ohledně zajišťování veřejných záležitostí a věcí významných pro společnost jako celek, díky čemuž by se široká veřejnost mohla podílet na veřejných záležitostech. Povinný subjekt je přesvědčen o tom, že do výše uvedeného konstruktů požadovaná informace o mzdách a odměnách dotčených osob (dále jen „požadovaná informace“) vůbec nezapadá. Povinný subjekt je totiž přesvědčen o tom, že požadovaná informace nemá takovou váhu, aby dokázala ovlivnit veřejnost (širokou veřejnost) do takové míry, že by se o ni (požadovanou informaci) společnost skutečně zajímala, že by přitahovala společnost nebo že by ovlivňovala životní úroveň občanů nebo život společnosti tak, aby se o ni široká veřejnost zajímala. Tato skutečnost je v ostrém kontrastu s informacemi o mzdách a odměnách veřejných funkcionářů, kde je/může být zájem (široké) veřejnosti opačný a kde se dá předpokládat, že o takové informace bude mít společnost zájem.

Povinný subjekt dále doplňuje, že i když je veřejnou vysokou školou a jako takovou je financován z veřejného rozpočtu, požadovaná informace vztahující se lapidárně řečeno k řadovým zaměstnancům povinného subjektu (dotčené osoby jsou převážně řadovými zaměstnanci, jedna osoba dokonce ani zaměstnancem není) nemají a nemohou dle názoru povinného subjektu být předmětem veřejného zájmu ve smyslu výše uvedeného.

Připustil-li by povinný subjekt tu skutečnost, že v případě příjemců veřejných prostředků je dán i veřejný zájem, pak s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019 uvádí, že je třeba při otázce existence veřejného zájmu posuzovat také další okolnosti. Jednou z nich je podle výše uvedeného rozhodnutí také postavení dotčené osoby v rámci struktury: „...Pro zjevnost existence veřejného zájmu na poskytnutí informace o vyplacených veřejných prostředcích je totiž klíčové, jaké postavení ve struktuře veřejné správy (a s tím související řídicí a organizační kompetence, odpovědnost a patřičné finanční ohodnocení) dotčená osoba má. V případě žádosti o poskytnutí informace o platových poměrech zcela „běžné“ úřední osoby bez jakýchkoliv řídicích pravomocí (referenta obecního či krajského úřadu, ale i ústředního orgánu státní správy nebo jiných veřejných institucí) je nezbytné, aby žadatel žádosti uvedl rozumné důvody, pro něž by měl práva v dané konkrétní situaci existovat veřejný zájem na vyhovění jeho žádosti.“

Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil také v rozsudku ze dne 20. 11. 2020, č. j. 10 As 214/2019-64, když uvedl, že: „... je třeba vážit, jaké postavení ve struktuře veřejné správy má konkrétní policista. Je-li žádána informace o platových poměrech „běžné“ úřední osoby bez jakýchkoli řídicích pravomocí, musí stěžovatel uvést rozumné důvody, pro něž existuje veřejný zájem na vyhovění jeho žádosti“. Doplnit to lze také citací rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2020, č. j. 8 A 126/2018-43, podle kterého „... čím méně významná je pozice určité osoby v rámci systému veřejné správy, tím konkrétněji musí žadatel tvrdit (a případně dokládat), že na poskytnutí informace o jejím platu je veřejný zájem, resp. tím konkrétnější musí být důvody pro to, aby vůbec bylo možné říci, že zde je veřejný zájem na poskytnutí takové informace.“ A v návaznosti na výše uvedené lze rovněž citovat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2021, č. j. 5 As 440/219-63, podle kterého: „... stěžovatel naopak požadoval informace o platech úředníků ve dvou pozicích, tedy osob, u nichž je s ohledem na jejich podíl na výkonu veřejné moci evidentní zájem na transparentnosti jejich odměňování a na kontrole tohoto odměňování ze strany veřejnosti.“

Povinný subjekt doplňuje, že dotčené osoby jsou v drtivé většině případů běžnými zaměstnanci, jejichž hlavním úkolem je ve vztahu k působení v poradním sboru Kolegium rektora UTB poradní činnost, nikoliv činnost výkonná či rozhodovací. Dotčené osoby ve světle výše uvedeného je stále nutné považovat za řadové zaměstnance, slovy výše uvedených rozhodnutí za „běžné úřední osoby“, i když i toto označení není přesné, neboť pokud veřejná vysoká škola vystupuje jako orgán veřejné moci, žádá z dotčených osob nikdy nebude mít postavení úřední osoby, resp. nikdy nebude rozhodovat o právech a povinnostech dotčených osob, zde studentů, potažmo uchazečů o studium. Těmito úředními osobami budou výlučně děkani, jakožto orgán prvního stupně, případně rektor jako odvolací orgán. **Dotčené osoby se proto z pozice své funkce ani z pozice svého členství v poradním sboru Kolegium rektora UTB nikdy nebudou podílet na výkonu veřejné moci.**

Pokud dále srovnáme i s výše uvedeným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, 5 As 440/2019-63, pak v této věci byli dotčenými osobami tajemníci obecního úřadu, tedy jedny z nejvýznamnějších úředních funkcí v obci podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. I s ohledem na výše uvedené se tak dle názoru povinného subjektu jasně ukazuje, že se ohledně mzdových poměrů dotčených osob zcela vůbec nedá hovořit o existenci veřejného zájmu.

3) Požadovaná informace by měla přispět k veřejné diskuzi

Jak uvedl ESLP i Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/2016, dalším předpokladem pro poskytnutí informace je, aby požadovaná informace přispěla k veřejné diskuzi.

Povinný subjekt rozumí tomu, že v případě informací o mzdách a odměnách veřejných funkcionářů, může být diskuze o mzdových poměrech veřejných funkcionářů na vysokých školách spuštěna, což může pozitivně ovlivnit hospodárnost vynakládaných veřejných prostředků, možná i odstranit či zmírnit rozdíly v odměňování akademických pracovníků. Není mu však jasné, jakým způsobem může přispět k celospolečenské diskuzi informace o mzdách a odměnách dotčených osob – běžných zaměstnanců. Povinný subjekt navíc doplňuje, že každý člen Kolegia rektora UTB z řad dotčených osob jakožto poradního orgánu, vykonává své členství ze své pracovní pozice (tedy plní své pracovní povinnosti na základě pracovní smlouvy), případně funkce (plní tedy povinnosti vyplývající z funkce, do které byl zvolen – zde předseda Akademického senátu UTB) a to bez nároku na odměnu.

4) Existující a dostupná informace

Pokud se jedná o čtvrté kritérium, které ve svém nálezu sp. zn. IV ÚS 1378/16 ze dne 17. 10. 2017 vymezil Ústavní soud, jedná se o potřebu, aby požadovaná informace jednak existovala, tedy měl ji povinný subjekt k dispozici a současně byla povinnému subjektu dostupná. V tomto případě má povinný subjekt požádané informace k dispozici, má je zpracovány, a tedy jsou pro něj dostupné.

Shrnutí výsledků testu proporcionality

Povinný subjekt vyzval dotčené osoby, aby se k požadavku žadatele vyjádřili, resp. jak vnímají dotaz na požadovanou informaci ve vztahu ke své osobě a pozici, kterou v rámci členství v poradním sboru

Kolegium rektora UTB zastávají. A v kontextu vyjádření dotčených osob provedl povinný subjekt test proporcionality.

Z jednotlivých kritérií testu proporcionality pak povinný subjekt dospěl k závěrům, jež jsou uvedeny výše a které lze krátce shrnout následovně:

Je nepochybné, že role novinářů, a to i ve světle judikatury, je definována jako role tzv. společenského hlídačského psa. I když žadatel ve své žádosti uvedl, že o požadované informace usiluje jako soukromá osoba, nabyt povinný subjekt přesvědčení, a to s ohledem na formu žádosti a e-mailovou adresu žadatele, na kterou by měly být informace zaslány, že i přes tvrzení žadatele o tom, že žádá informace jako soukromá osoba, lze získanou informaci ze strany uživatele použít k plnění svých pracovních povinností, resp. použít je jako zdroj pro výkon své novinářské činnosti.

Podle povinného subjektu je kromě samotného pojmu „společenský hlídačský pes“ důležité také vymezení veřejného prostoru jako místa, kde se může tzv. společenský hlídačský pes realizovat a kde může vnášet informace a své názory, díky čemuž může být vedena diskuse nebo kde se může veřejnost s těmito informacemi seznámit. Tuto skutečnost zdůrazňuje i Nejvyšší správní soud v již jednou citovaném rozsudku ze dne 27.5.2020, č. j. 2 As 88/2019-29: „...jednotlivci (např. nejrůznější političtí aktivisté, blogeri či jinak se o veřejné záležitosti zajímající lidé), kteří relativně koncentrovaně (ať už v dlouhodobějším časovém horizontu nebo v širším záběru „hlídaných“ povinných subjektů) do veřejného prostoru jakýmkoli kvalifikovaným způsobem vnášejí informace či názory ohledně fungování veřejného života, díky čemuž o nich může být zahájena a vedena diskuse, případně se s nimi širší veřejnost alespoň může seznámit. Podmínkou pro naplnění role tzv. „společenského hlídačského psa“ tedy je, aby si žadatel jemu dříve poskytnuté informace (zde o příjemcích veřejných prostředků) nenechával výlučně pro sebe a svou vlastní soukromou potřebu, nýbrž s nimi veřejně „pracoval“ (typicky s nimi seznamoval veřejnost, komentoval je apod.).“

Z výše uvedeného je tak povinný subjekt přesvědčen, že žadatel současně disponuje prostředky a nástroji, zde celostátní tisk, prostřednictvím kterým je schopen **vyvolat veřejnou debatu nebo do ní přispět** (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2022, č. j. 6 As 188/2021-57).

K otázce veřejného zájmu a schopnosti požadované informace ovlivnit veřejné mínění natolik, aby se o ni společnost (široká veřejnost) zajímala, povinný subjekt uvádí, že tato schopnost požadované informace chybí. Veřejnost bude jistě zajímat povaha mezd a platů veřejných funkcionářů působících na nejvyšších místech státní správy, asi se veřejnost bude zajímat o informace týkající se odměňování nejvyšších představitelů územních samosprávných celků a lze i očekávat, že by se veřejnost mohla zajímat i o odměňování veřejných funkcionářů vysokých škol, které jsou příjemci veřejných prostředků, a to i když je jejich okruh v rámci České republiky relativně úzký oproti představitelům například územních samosprávných celků. Povinný subjekt si však nedokáže představit, že by širokou veřejnost zajímaly mzdové podmínky dotčených osob působících v rámci struktury veřejné vysoké školy na nižších pracovních pozicích, de facto jako řadoví zaměstnanci vysoké školy.

Je proto názorem povinného subjektu, že dotčené osoby nemají a nemohou být objektem veřejného zájmu a není proto ani důvod, aby byly objektem veřejného zájmu i jejich mzdové ohodnocení.

V kontextu výše uvedeného je pak i odpověď na otázku, jakým způsobem by mohla požadovaná informace přispět k veřejné diskuzi, celkem jednoduchá. Žádným způsobem. Jednak se jedná velmi úzký okruh osob, jednak v kontextu členství v poradním sboru není informace o výši mezd a odměn vypovídající, protože mzdy a odměny pobírají dotčené osoby za výkon pracovních činností a plnění pracovních povinností, které jim plynou z pracovních smluv, a rozhodně nelze hledat a najít souvislost mezi mzdou a odměnou dotčených osob a jejich členstvím v poradním sboru Kolegium rektora UTB.

V projednávaném případě tedy dochází ke střetu dvou práv zakotvených v Listině základních práv a svobod. Jedná se o střet práva na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod) a práva na ochranu soukromí (čl. 10 Listiny základních práv a svobod). Na základě testu proporcionality popsaném výše dospěl povinný subjekt k závěru, že v daném případě je zvýšený zájem na tom, aby na rozdíl od veřejných funkcionářů bylo rozhodnuto ve prospěch práva na ochranu osobnosti.

Jak vyplývá z vyjádření dotčených osob, vnímají poskytnutí požadované informace jako zásah do svého práva na ochranu soukromí.

Pokud jde o postavení žadatele, dospěl povinný subjekt k závěru, že žadatel v projednávaném případě může plnit roli tzv. společenského hlídacího psa, a to i přesto, že avizoval, že požadovanou informaci žádá jako soukromá osoba.

S ohledem na skutečnost, že požadovaná informace se týká zaměstnanců povinného subjektu, kteří reálně nerozhodují o právech a povinnostech účastníků správního řízení, nejsou úředními osobami a ani v rámci své pracovní pozice nemají zásadní rozhodovací, řídicí či kontrolní pravomoci, nadto v organizační struktuře povinného subjektu se jedná o tzv. řadové zaměstnance, má povinný subjekt za to, že v tomto případě neexistuje ani veřejný zájem, který by mohl ospravedlnit zásah do osobnostních práv dotčených osob ve prospěch práva na informace.

Odmítnutí žádosti

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, obecné nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „**GDPR**“) je osobním údajem jakákoliv informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „**subjekt údajů**“). Identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společné identity této fyzické osoby.

Nepřímou identifikací se rozumí jakákoliv kombinace osobních údajů, která umožní jednoznačně od sebe odlišit konkrétní fyzické osoby: datum narození, rodné číslo, číslo bankovního účtu, vzhled osoby, její výška, váha, barva vlasů a očí, údaje o majetku, rodinný stav, vzdělání, zaměstnání aj., vztahují-li se k určené či určitelné osobě.

V kontextu výše uvedeného pak lze uzavřít, že osobním údajem ve smyslu citovaného článku GDPR pak osobním údajem může být i mzda, resp. odměna zaměstnance, pakliže by součástí této informace mělo být i jmenovité označení osoby, které odměna a mzda náleží.

Zpracováním osobních údajů se podle čl. 4 GDPR rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, která je prováděna s osobními údaji nebo soubory osobních údajů. Zpracováním je pak zejména shromažďování, zaznamenání, uspořádání, uložení, použití, šíření údajů, apod. Jde tedy o jakoukoli manipulaci s údaji, tedy také správa údajů, nakládání s údaji, apod. Také poskytování osobních údajů je jedním ze způsobů zpracování osobních údajů. Povinný subjekt, který uvažuje o poskytnutí osobních údajů na základě žádosti, je povinen dodržovat veškeré povinnosti stanovené správcům osobních údajů. Musí tedy především dodržovat základní zásady zpracování osobních údajů stanovené v čl. 5 GDPR a musí být schopen dodržování těchto zásad doložit. Poskytnout osobní údaje lze jen na základě jednoho z právních titulů stanovených v čl. 6 odst. 1. GDPR. Podle tohoto ustanovení je zpracování zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) Subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
- b) Zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
- c) Zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;
- d) Zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
- e) Zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;
- f) Zpracování je nezbytné pro účely oprávněného zájmu příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.

Před tím, než povinný subjekt poskytne osobní údaje, je povinen provést test proporcionality (viz výše). Tato povinnost vyplývá jednak z čl. 85 GDPR, tak i ze zákona samotného. Právě testem proporcionality může dojít k rozhodnutí, které ze dvou dotčených práv (právo na informace ca. právo na ochranu soukromí) dostane v tomto případě přednost.

Povinný subjekt je přesvědčen, že v kontextu výše uvedeného a s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem (pracovní pozice/funkce dotčených osob, povaha pracovních činností dotčených osob, vyjádření dotčených osob) je nutné požadované informace považovat ve smyslu výše uvedeného za osobní údaj ve smyslu čl. 4 odst. 1 GDPR.

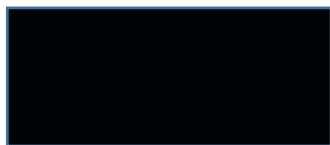
S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že neexistuje právní důvod zpracování požadované informace jakožto osobního údaje. Podle § 8a odst. 1 zákona informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Po provedeném testu proporcionality (viz výše) a s odkazem na citovaná ustanovení GDPR ve spojení s § 8a odst. 1 zákona tak není možné ze strany povinného subjektu požadované informace poskytnout.

Vzhledem k výše uvedenému proto povinný subjekt ve smyslu § 15 odst. 1 zákona rozhodl o odmítnutí žádosti o poskytnutí požadovaných informací.

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze ve smyslu § 16 odst. 1 zákona podat odvolání. Odvolání se podává Úřadu na ochranu osobních údajů prostřednictvím povinného subjektu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí ve smyslu § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., Správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

.....
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Ing. Silvie Vodínková, kvestorka
zastoupena Mgr. Monikou Hrabákovou
na základě pověření rektora

1 příloha